

2. Кудінов А. С. Особливості початкового етапу розслідування крадіжок нафти та нафтопродуктів із магістральних трубопроводів [Текст] / А. С. Кудінов: десерт.... канд.. юрид. наук «12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність». – Луганськ, 2013. – 240с.
3. Осипенко А. Л. Борьба с преступностью в глобальных компьютерных сетях: Международный опыт [Текст]: Монография. — М.: Норма, 2004. — 432 с.
4. Комиссаров В. И. Теоретические проблемы следственной тактики [Текст] / В. И. Комиссаров. – Саратов : Изд-во Саратов. ун-та, 1987. – 156 с.
5. Специализированный курс криминалистики (для слушателей вузов МВД СССР, обучающихся на базе среднего специального юридического образования) [Текст] : учебник / отв. ред. М. В. Салтевский. – К. : НИИРИО КВШ МВД СССР, 1987. – 384 с.
6. Колесниченко А. Н. Криминалистическая характеристика преступлений [Текст] : учеб. пособие / А. Н. Колесниченко, В. Е. Коновалова. – Харьков : Юрид. ин-т, 1985. – 92 с.
7. Журавель В. А. Ситуаційний підхід до формування окремих криміналістичних методик розслідування злочинів [Текст] / В. А. Журавель // Теорія та практика судової експертизи і криміналістики : зб. наук.-практ. матеріалів. – Х. : Право, 2008. – Вип. 8. – С. 102–108.
8. Великанов С. В. Ситуаційний підхід у методиці розслідування злочинів [Текст] / С. В. Великанов // Проблеми законності. – Х. : НЮАУ, 2008. – Вип. 96. – С. 173–179.
9. Синчук В. Типові слідчі ситуації в методиці розслідування вбивств [Текст] / В. Синчук // Вісник Академії правових наук України. – Х. : Право, 2002. – Вип. 2 (29). – С. 181–186.
10. Драккин Л. Я. Основы теории следственных ситуаций [Текст] / Л. Я. Драккин. – Свердловск : Изд-во Уральского ун-та, 1987. – 163 с.
11. Белкин Р. С. Криминалистика : проблемы, тенденции, перспективы. От теории – к практике [Текст] / Р. С. Белкин. – М. : Юрид. лит., 1988. – 304 с.
12. Волчецкая Т. С. Криминалистическая ситуалогия [Текст] : монография / Т. С. Волчецкая; под ред. Н. П. Яблокова. – Калининград : Изд-во Калинингр. ун-та. – 1997. – 248 с.
13. Яблоков Н. П. Следственные ситуации [Текст] / Н.П. Яблоков // Вопросы борьбы с преступностью. – 1979. – № 30. – С. 18

УДК 343.13

Гапотченко Геннадій Миколайович

доцент кафедри кримінально - правових дисциплін
Донецького юридичного інституту МВС України, к.ю.н., доцент

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПОЧАТКУ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА НОВИМ КПК УКРАЇНИ

Досліджуються питання початку кримінально-процесуальної діяльності за новим КПК України. Автором висловлюються окремі зауваження та обґрунтовуються пропозиції щодо удосконалення правового регулювання вказаної діяльності.

Ключові слова: кримінальне провадження, кримінальний процесуальний кодекс; єдиний реєстр досудового розслідування.

Исследуются вопросы начала уголовно-процессуальной деятельности по новому УПК Украины. Автором указываются отдельные замечания и обосновываются предложения по совершенствованию правового регулирования указанной деятельности.

Ключевые слова: уголовное производство, уголовный процессуальный кодекс, единый реестр досудебного расследования.

The problems of the criminal procedural activities under the new Code of Ukraine. The author expressed some concerns and justified proposals for improving the legal regulation of the said activities.

Key words: *criminal proceedings, Criminal Procedure Code, single register of pre-trial investigation*

Реформа кримінальної юстиції, яка зараз активно провадиться в Україні та прагнення нашої держави до євроінтеграції передбачає приведення вітчизняного законодавства до рівня міжнародних демократичних стандартів.

В науці кримінального процесу питанням процесуальної діяльності на початкових стадіях кримінального процесу за різних часів приділялась достатня увага. Значний внесок у розробку і дослідження зазначених питань зробили М.І.Бажанов, О.М.Бандурка, С.В.Бородін, В.Н.Григор'єв, Ю.М.Грошевий, Е.А.Дідоренко, А.Я.Дубинський, Г.О.Душейко, М.В.Жогін, В.С.Зеленецький, Л.М.Карнеєва, Є.Д.Лук'янчиков, В.Г.Лукашевич, В.Т.Маляренко, О.Р.Михайленко, М.М.Михеєнко, Д.П.Письменний, М.А.Погорецький, Р.Д.Рахунов, С.В.Слинько, М.С.Строгович, В.М.Тертишник, Ф.Н.Фаткуллін, О.О.Чувильов та інші.

20 листопада 2012 року набрав чинності новий Кримінальний процесуальний кодекс України (далі – КПК) [1].

Аналіз результатів роботи слідчих підрозділів за нормами нового КПК протягом 2013 р., а також думки науковців і практичних працівників щодо правової збалансованості нового КПК, дозволяють звернути увагу на його окремі дискусійні питання. Зокрема, йдеться про законодавче врегулювання процедури початку досудового розслідування.

Слід зазначити, що у новому КПК інститут порушення кримінальної справи взагалі відсутній як стадія кримінального процесу з усіма його складовими – приводами та підставами, перевіркою заяв та повідомлень, юридичною оцінкою викладених фактів та прийняттям підсумкового процесуального рішення у вигляді постанови про порушення кримінальної справи або про відмову в її порушенні.

Також в новому КПК відсутнє й саме поняття «кримінальна справа», а замість нього вживається термін «кримінальне провадження».

Відомо, що для початку кримінально-процесуальної діяльності необхідні визначені законом приводи та підстави. Їх чітке врегулювання нормами КПК є запорукою законності та однакового застосування посадовими особами, що уповноважені на таку діяльність.

В.С.Зеленецький слушно зауважує, що до приводів можуть відноситись не будь-які, а лише ті джерела інформації про злочин, які за своїм змістом є правовими. Більш того, з числа правових джерел, приводами є лише ті, що прямо зазначені в законі, а не у відомчих нормативних актах. Таким чином, наголошує вчений, для того, щоб джерело інформації про злочин стало приводом до порушення кримінальної справи, воно повинно бути передбачено законом, але не будь-яким, а саме кримінально-процесуальним, тобто КПК [2, с.53].

Норми попереднього КПК містили вичерпний перелік приводів для порушення кримінальної справи. Усі вони мали рівну юридичну силу, були чітко регламентованими та успішно застосовувалися на практиці.

У новому КПК поняття приводу до початку процесуальної діяльності взагалі відсутнє.

Норми ст. 214 КПК зобов'язують слідчого, прокурора невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування. Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР).

Таким чином, автори нового КПК суттєво обмежили попередній перелік джерел інформації про злочин, що вчинений або такий, що готується. З нього зникли, зокрема, явка з повинною та повідомлення, що опубліковані в пресі.

Суперечливою є позиція авторів нового КПК щодо відсутності в ньому такої підстави для початку досудового розслідування, як «повідомлення представників влади, громадськості або окремих громадян, які затримали підозрювану особу на місці вчинення злочину або з поличним». Норми ст.207 нового КПК **надають право** кожному затримати без ухвали слідчого судді особу:

- 1) при вчиненні або замаху на вчинення кримінального правопорушення;
- 2) безпосередньо після вчинення кримінального правопорушення чи під час безперервного переслідування особи, яка підозрюється у його вчиненні, **та зобов'язують її** (виділено автором – Г.Г.) негайно доставити затриманого до уповноваженої службової особи або **негайно повідомити уповноважену службу особу про затримання** та місцезнаходження особи, яка підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення. Логічне усвідомлення цієї норми вказує на беззастережний **обов'язок** слідчого розпочати досудове розслідування у кожному такому випадку, за наявності наведених обставин.

Не зрозумілим та некоректним, на нашу думку, є термін «з будь-якого джерела», оскільки він є досить абстрактним і до нього фактично можна віднести будь-які відомості (у тому числі, наприклад, анонімки, плітки з чужих слів та інше), що у кримінальному процесі є неприпустимим.

Зазначена норма нового КПК, не містить вимог щодо наявності достатніх підстав, а фактично зобов'язує слідчого у всіх випадках розпочати досудове розслідування. Вона прямо суперечить п.1 ч.2 ст.40 цього ж КПК «Слідчий органу досудового розслідування», де зазначено: «слідчий уповноважений починати досудове розслідування **за наявності підстав (виділено мною – Г.Г.),** передбачених цим Кодексом».

Відмова законодавця від стадії порушення кримінальної справи в новому КПК, дозволяє зробити неоднозначні висновки.

Теоретично, з позитивного боку, можна відмітити те, за що десятиріччями виступали науковці та практичні працівники - можливість проведення повноцінного досудового розслідування одразу після отримання заяви про злочин та виконання будь-яких необхідних слідчих дій.

З іншого, практичного боку, це призвело до того, що слідчі змушені починати досудове розслідування по всіх заявах, навіть там, де відсутні відомості про ознаки злочину та заздалегідь відомо, що провадження будуть закриті за відсутністю ознак або події злочину.

Аналіз окремих проваджень, які знаходились в провадженні слідчих підрозділів МВС м. Донецька може бути яскравим прикладом наслідків недосконалих норм нового КПК.

Так, до одного з райвідділів міліції з письмовою заявою звернулася громадянка П., яка просила притягнути до кримінальної відповідальності свою сусідку по перегородці громадянку Р. за те, що вона під час сварки кинула у двері квартири заявниці 2 помідори і 2 яйця, одночасно обізвавши її нецензурним словом, тим самим порушила громадський порядок.

Відомості про кримінальне правопорушення, вказані у заяві, були внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст.296 ч.1 КК України (хуліганство). В подальшому слідчим винесено постанову про закриття кримінального провадження на підставі п.2 ч.1 ст.284 (відсутність в діях складу кримінального правопорушення) КПК України

В іншому випадку, до райвідділу міліції надійшла заява від директора підприємства громадянина Г. про те, що приватний підприємець громадянин Ц. не виконує умови укладеного між ними договору та не виплачує борг у розмірі 5300 гривень згідно укладеному згідно акту прийому – передачі.

Відомості про кримінальне правопорушення, вказані у заяві були внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст.190 ч.1 КК України (шахрайство). В подальшому слідчим винесено постанову про закриття кримінального провадження на підставі п.2 ч.1 ст.284 (відсутність в діях складу кримінального правопорушення) КПК України, оскільки вбачаються цивільно-правові відносини.

Недосконалість норм, які регулюють початок кримінально-процесуальної діяльності в новому КПК, призвела до того, що в провадженні Ослідчих підрозділів МВС України у 2013 році перебувало 1780965 кримінальних проваджень. З них, на наслідками проведеного досудового розслідування, було закрито 1084685, що складає 87 % від загальної кількості закінчених проваджень.

Для порівняння, слід зазначити, що результати роботи всіх слідчих підрозділів МВС України у попередні роки, за КПК – 1960 р., суттєво відрізнялися від наведених:

- у 2011 р. в провадженні перебувало 469369 кримінальних справ, з яких закрито було лише 5974, що складає 3,22 % від загальної кількості закінчених справ;
- у 2010 р. в провадженні перебувало 399816 кримінальних справ, з яких закрито було лише 5384, що складає 2,93 % від загальної кількості закінчених справ;
- у 2009 р. в провадженні перебувало 374473 кримінальні справи, з яких закрито було лише 5940, що складає 3,31 % від загальної кількості закінчених справ;
- у 2008 р. в провадженні перебувало 356700 кримінальних справ, з яких закрито було лише 6728, що складає 3,79 % від загальної кількості закінчених справ [3].

Таким чином, загальна кількість кримінальних справ, які перебували в провадженні слідчих протягом чотирьох років (2008-2011) є меншою (1600358), ніж кількість кримінальних проваджень за один 2013 рік (1780965) за нормами нового КПК. Загальна кількість закритих кримінальних справ за вказані роки (2008-2011) складає 24026, у той час, як лише за 2013 рік було закрито 1084685 кримінальних проваджень.

Наявність нераціонального використання потенціалу та можливостей слідчих не викликає сумніву.

Причинами такого положення, на нашу думку, є те, що автори нового КПК відмовились від необхідності прийняття відповідного процесуального рішення у формі постанови, в якому надається правова оцінка отриманих відомостей та констатується факт необхідності початку досудового розслідування або, відповідно, відсутність підстав для його початку.

Ще до набрання новим КПК чинності, В.П.Шибіко слушно наголошував, що з метою дотримання прав громадян, необхідно передбачити в ньому перевірку заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення у максимально короткі строки та прийняття процесуального рішення про «порушення досудового розслідування» або про «відмову в порушенні досудового розслідування» [4, с.16-17].

Неоднозначну позицію до норм нового КПК, які регулюють процедуру початку процесуальної діяльності займають окремі науковці.

М.А.Погорецький у своїй фундаментальній науковій праці «Функціональне призначення оперативно-розшукової діяльності у кримінальному процесі» робить висновок, що «стадія порушення провадження у кримінальній справі у новому КПК України має бути не лише залишена, а й отримати подальше вдосконалення, оскільки... має особливе значення в захисті прав людини від необґрунтованого втручання в них правоохоронних органів» [5, с.573]. Через рік після набуття чинності новим КПК, науковець вказує, що скасування стадії порушення кримінального провадження має позитивне значення [6, с.3].

Л.М.Лобойко проблеми початку кримінального процесу дослідив на рівні дисертаційного дослідження, за результатами якого ним «розроблено проект глави КПК під назвою «Дослідчий кримінальний процес», сорок п'ять статей якої повинні регламентувати порядок прийняття, реєстрації перевірки і вирішення заяв, повідомлень та іншої інформації про злочин». Цілями дослідного кримінального процесу, зазначає він, є встановлення ознак злочину або їх відсутності в діянні, у зв'язку з яким розпочата кримінально-процесуальна діяльність, а також обставини, які виключають порушення кримінальної справи [7, с.5,9]. У той же час, будучи одним з авторів нового КПК, Л.М.Лобойко, жодного із своїх зазначених наукових надбань так і не запровадив до його норм.

Негативне ставлення до ліквідації стадії порушення кримінальної справи в новому КПК висловлює Л.В.Черечукина [8, с.5-15], а І.В.Басиста, відмічаючи позитивні надбання КПК 1960 року, пропонує «передбачити внесення змін та доповнень до частини 1 статті 214 КПК, закріпивши у ній приводи та підстави для прийняття слідчим початкового процесуального рішення про внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань» [9, с.28-36].

В.П.Корж вказує, що запропонована в новому КПК модель початку досудового розслідування погіршує права учасників кримінального провадження і не відповідає принципу законності [10, с.31-35].

Вочевидь, що у такому вигляді положення нового КПК, які регулюють початок процесуальної діяльності, з урахуванням конструктивних думок науковців та практичних працівників, потребують удосконалення.

Як зазначалося раніше, слідчий, відповідно до п.1 ч.2 ст.40 нового КПК, уповноважений встановити наявність підстав для початку досудового розслідування. Таким чином, відбувається розумова діяльність, під час якої слідчий має вирішити низку питань:

- 1) чи є заява, повідомлення або інша інформація про кримінальне правопорушення законним приводом до початку досудового розслідування;
- 2) чи містять факти, про які йдеться в повідомленні, ознаки кримінального правопорушення;
- 3) чи достатні вказані дані про ознаки кримінального правопорушення для їх кваліфікації за певною статтею КК України;
- 4) до компетенції (слідності) яких органів належить проведення досудового розслідування;
- 5) чи достатні отримані дані для початку досудового розслідування тощо.

У новому КПК України законодавець вказав, що «процесуальними рішеннями є всі рішення органів досудового розслідування, прокурора, слідчого судді, суду», та визначив, що рішення слідчого або прокурора приймаються у формі постанови, а також регламентував, що «постанова виноситься у випадках, передбачених цим Кодексом, а також коли слідчий, прокурор визнає це за необхідне».

Така позиція законодавця означає, що слідчий (прокурор), в окремих, прямо передбачених законом випадках, за наявності відповідних правових підстав зобов'язаний прийняти процесуальне рішення у формі постанови (наприклад, про закриття кримінального провадження).

Разом з тим, під час проведення досудового розслідування можуть виникати обставини, які потребують від слідчого (прокурора) надання правової оцінки та прийняття відповідного процесуального рішення, яке прямо не вказано у законі, але є важливим і необхідним для всебічності та повноти дослідження обставин вчиненого кримінального правопорушення. За таких обставин, слідчий, прокурор також мають повноваження прийняти відповідну постанову. Наприклад, постанова керівника відповідного органу прокуратури про визначення прокурора, який буде здійснювати

повноваження прокурора та процесуальне керівництво досудовим розслідуванням у конкретному кримінальному провадженні.

Прийняття того чи іншого процесуального рішення – це підсумковий результат застосування норми права, певне вирішення правових питань.

Наведений аналіз вказаних норм КПК дозволяє зробити висновок, що слідчий, розглядаючи зміст отриманої заяви про кримінальне правопорушення, здійснює певну розумову діяльність щодо встановлення наявності законних підстав для початку досудового розслідування. Підсумковим результатом такої діяльності є його правове розумове рішення щодо необхідності початку досудового розслідування або відсутності підстав для цього.

У такому випадку слідчий, відповідно до норм КПК, **не лише уповноважений, але й зобов'язаний** своє розумове правове рішення викласти письмово у вигляді відповідної постанови – про початок досудового розслідування або про відмову у початку досудового розслідування.

Прийняття такої постанови не суперечить загальним положенням нового КПК, а навпаки, має стати процесуальним рішенням, яке надасть можливість слідчим починати досудове розслідування лише за наявності законних підстав та виключить випадки початку досудового розслідування за заявами, де такі підстави відсутні.

Відповідно до загальних засад кримінального провадження, таке процесуальне рішення слідчого або прокурора може бути оскаржено в порядку, передбаченому новим КПК України. Це є додатковою гарантією дотримання конституційних прав і свобод особи, якої воно стосується.

На нашу думку, потреба держави у новому КПК не викликає сумнівів, але під час його розробки не варто було відмовлятися від норм, які були напрацьовані десятиріччями, довели свою значущість і необхідність та успішно застосовувалися у практичній діяльності.

Список використаних джерел:

1. *Кримінальний процесуальний кодекс України (в редакції станом на 02.03.2014 р. – Офіційний сайт Верховної Ради України). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>. – Назва з екрану.*
2. *Зеленецький В. С. Возбуждение уголовного дела / В. С. Зеленецький; НИИ изучения проблем преступности Акад. правовых наук Украины. – Х. : КримАрт, 1998. – 340 с.*
3. *Звіти (оперативні дані) про основні показники роботи слідчих підрозділів органів внутрішніх справ України за 2008, 2009, 2010, 2011, 2013 роки // Статистична звітність ГСУ МВС України за 2008, 2009, 2010, 2011, 2013 роки.*
4. *Шибіко В. П. Положення проекту КПК України щодо процесуальних рішень органів, які здійснюють кримінальне провадження / В. П. Шибіко // Юридичний вісник України. – 2012. – №18-19 (879-880). – С. 16-17.*
5. *Погорецький М. А. Функціональне призначення оперативно-розшукової діяльності у кримінальному процесі : монографія / М. А. Погорецький. – Х. : Арсіс, ЛТД, 2007. – 576 с.*
6. *Погорецький М. А. Чинний КПК України: позитивні тенденції правового регулювання кримінального провадження та проблеми реалізації його норм // Європейські стандарти кримінального судочинства: Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Донецьк, 27 вересня 2013 року). Ред. кол. : О.О.Волобуєва, В.П.Горбачов, Д.С.Паламар. – Донецьк: ДЮІ МВС України, 2014. – 377 с.*
7. *Лобойко Л. М. Актуальні проблеми дослідчого кримінального процесу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / Л. М. Лобойко ; Нац. юрид. академія України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 1997. – 18с.*
8. *Черечукіна Л.В. Теперішні враження бувалоого слідчого на окремі положення нового КПК // Перспективи розвитку діяльності органів досудового розслідування: процесуальний та організаційний аспекти : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Луганськ, 29 квітн. 2013 р.*

/редкол.: Л.В. Черечукіна, О.Г. Русанова; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е.О. Дідоренка. – Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2013. – 592 с.

9. Басиста І.В. Прийняття початкових процесуальних рішень слідчого на стадії досудового розслідування за КПК 2012 та 1960 років // Перспективи розвитку діяльності органів досудового розслідування: процесуальний та організаційний аспекти: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Луганськ, 29 квітн. 2013 р. /редкол.: Л.В. Черечукіна, О.Г. Русанова; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е.О. Дідоренка. – Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2013. – 592 с.

10. Корж В.П., Наумова А.О. Деякі проблеми впровадження окремих положень Кримінального процесуального кодексу України в практичну діяльність // Європейські стандарти кримінального судочинства: Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Донецьк, 27 вересня 2013 року). Ред. кол.: О.О. Волобуєва, В.П. Горбачов, Д.С. Паламар. – Донецьк: ДЮІ МВС України, 2014. – 377 с.

УДК: 351.746.1: 343.985

Хараберюш Іван Федорович

доктор юридичних наук, професор, начальник кафедри
(Донецький юридичний інститут МВС України)

Хараберюш Олександр Іванович

кандидат юридичних наук, заступник начальника відділу
(Управління СБ України в Донецькій області)

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ОПЕРАТИВНО-ТЕХНІЧНИХ ЗАХОДІВ ТА НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У ПРОТИДІІ КОНТРАБАНДИ

У статті розглядаються чинники введення в кримінально-процесуальне законодавство негласних слідчих (розшукових) дій. Визначаються окремі проблеми використання оперативно-технічних заходів та негласних слідчих (розшукових) дій щодо протидії контрабанді.

Ключові слова: контрабанда, оперативно-розшукова діяльність, кримінальне провадження, негласні слідчі (розшукові) дії.

В статье рассматриваются факторы введения в уголовно-процессуальное законодательство негласных следственных (розыскных) действий. Определяются отдельные проблемы использования оперативно-технических мероприятий и негласных следственных (розыскных) действий для противодействия контрабанде.

Ключевые слова: контрабанда, оперативно-розыскная деятельность, уголовное производство, негласные следственные (розыскные) действия.

In article introduction factors in the criminally-remedial legislation of private investigatory (search) actions are considered. Separate problems of use of operating-technical actions and private investigatory (search) actions for counteraction to contraband are defined.

Keywords: contraband, operatively-search activity, a criminal proceeding, private investigatory (search) actions.

Побудова в Україні правової держави, втілення в життя нової соціальної політики немислимі без модернізації вітчизняної правової системи. Тому для забезпечення ефективної діяльності оперативних підрозділів правоохоронних органів щодо протидії контрабанді в умовах сьогодення важливим питанням є здійснення наукового пошуку вирішення проблем теорії та практики оперативно-розшукової діяльності оперативних підрозділів, серед яких: проблеми правового забезпечення оперативно-розшукової діяльності ОВС; проблеми інформаційно-аналітичного забезпечення оперативно-